

Sygn. akt IV CSK 262/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa D. D., M. D. i J. D.
przeciwko I. Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów D. D. i M. D.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 26 września 2014 r., sygn. akt I ACa 237/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powodów D. D. i M. D. na rzecz pozwanego kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powodowie złożyli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali się tylko na oczywistą zasadność skargi, która ma wynikać z wadliwych kryteriów przyjętych przez Sąd II instancji do ustalenia wysokości należnego zadośćuczynienia. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Co do ustalenia wysokości należnego zadośćuczynienia można polemizować z Sądem II instancji, ale w ramach zarzutów kasacyjnych. Dokonane przez niego zastosowanie prawa mieści się w granicach sztuki prawniczej. W szczególności nie zanegował on kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia, a jedynie wskazał, że szkoda niemajątkowa w tym przypadku jest trudna do oszacowania obiektywnego, zatem świadczenie ma też wymiar symboliczny. Choć oczywiście przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia pierwszeństwo ma ocena okoliczności konkretnej sprawy, to jednak nie jest wykluczone odniesienie się do wysokości zadośćuczynień zasądzanych w podobnych sprawach - skorzystanie z takiego argumentu nie świadczy o oczywiście nieprawidłowym działaniu Sądu.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.